

*dehogy. Itt van. Hívatlanul.
Örök plebejus: ő az úr.*

3

*Napszállta? — már ki éri meg? —
Még visszanéz. Szalad. Liheg.*

*Van út. — Kiút nincsen. Ha már
halni kell: hát szemből, Halál!*

*Szemből, szívem, egyem, valóm.
Hadd lássalak még meghalón.*

*Érezzelek, tapintsalak.
Aztán nincs már kín, nincs salak,*

*verejtek, szégyen, semmi gond.
Mért fut az élet, a bolond?*

*utolsó percig! Nincsen ír rá,
tinta, toll, kéz, amely leírná,*

*agy, hogy fölfogja, lássa szem. —
„El vagyok veszve, azt hiszem.”*

VÉRÉSS GERZSON

Juhász-siralmas

*szavak dárdájára
fönnfektetve nyájam
ordas-falka kerít
hajnal fölhasadtán
aj ki útról letért
bizony úttal indult
aj ki útról letért
csodaszarvasnyomra*

*csodaszarvasnyomon
elbitangolt nyájam
testemből kiszakadt
édes-egy fiaim*

*étekül megemészt
csöndek szaharája*

*ó hogy magam termem
gyapjotok nyomába
csontom lesz lidércfény
ötágú síp hangja
csontom lesz lidércfény
az nagy éjszakába
az nagy éjszakába
jelet fölmutatni*

*csodaszarvasnyomon
elbitangolt nyájam
testemből kiszakadt
édes-egy fiaim*

csikorog a csendre
ömlik rekedt ének
féktelen-szép nyájam
ordas-falka kerít
elűz az mezőről
havak útján kerget
elűz az friss zöldről
vér-hóba elterel

nyomunkba szegődött
fogak csattogása
ó hogy már megtérnénk
csodaszarvasnyomról
ó hogy térnék haza

csodaszarvasnyomról
nyomunkba szegődött
fogak csattogása

vér-forró szép nyájam
ordas-falka kerít

megtérnénk ó térnék
csodaszarvasnyomról

csodaszarvasnyomon
elbitangolt nyájam
testemből kiszakadt
édes-egy fiaim

TORNAI JÓZSEF

Mondjuk a könyörgést

*Kinyíltál, mint a szilva,
jobban, mint a szilva,
kinyíltál, mint a hullám,
jobban, mint a hullám,
kinyíltál, mint egy könyv,
jobban, mint egy könyv,
kinyíltál, mint egy seb,
mint a hosszába hasított fa,
mint a megrepedt szik,
kinyíltál, mint én,
kinyíltam, mint te,
és bezúdult a szarvas:
egyik agancsán mocsárba süllyedt tankok,
másikán égő városok szemei,
egyik agancsán kisdéd, madzagra kötve,
másikán varangy, hárttyás lábai közt géppisztollyal,
egyik agancsán beszakadt szentélyű templom,
másikán hársfa felhőszakadásban,
egyik agancsán holdfény-csónak,
másikán rozskeresztek,
ablakkeresztek, fakeresztek,
egyik agancsán a te napkorong-arcod,
másik agancsán az én napkorong-arcom,
és mondjuk a könyörgést
minden időkre:
Ne tépesd ki a szívünket,
Nap-istenünk,*